

lem, der raaber paa Marsfal, hvad han tror at det har at sige, at Lovet gaar itu, naar 400 Skibe som leve af Telegrafen, ikke kunne komme til at seile og ikke kunne faae Fragt? Det ærede Medlem, som har havt saa megen Medlidenshed med Marsfal, vil sikkert, det er jeg overbevist om, ogsaa hjælpe til, at dette Ændringsforslag ikke vedtages.

Ordføreren (Bjornsen): Med Hensyn til dette Spørgsmaal forundrer det mig, at den høitæredede Indenrigsminister udtalte sig, som han gjorde, thi det synes ikke ganske at stemme med de Oplysninger, vi have foreliggende saavel i Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven som i Bilaget til det foreliggende Ændringsforslag. Jeg maa nemlig udtale, at hvis Finantsudvalget havde faaet den Meddelelse fra den ærede Minister, at Reparationen af dette Loug i indeværende Aar vilde udkræve et Beløb af 6,000 Rd., vilde der neppe have været nogen Tvivl om, at man vilde være gaaet ind paa Anskaffelsen af et nyt Loug; dette anser jeg for givet. Men vi have i denne Skrivelse som ogsaa i Anmærkningerne til Finantsloven kun den Veiledning, at Beføstningen ved Istandsættelsen af Louget skulde koste cirka 1,800 Kr., og det var ligeoverfor en saadan mindre Udgift, at Finantsudvalget mente, at man kunde tilraade at udsætte Anskaffelsen af et nyt Loug ialtsald til ad Aare. Hvis der derimod havde været Tale om et betydeligt større Beløb til Reparation, vilde man ganske vist ikke have modsat sig Anskaffelsen af det nye Loug. Nu var det imidlertid Finantsudvalget ganske nærværende, at noget af dette Beløb af 6,000 Rd. kunde ventes at blive nødvendigt, naar man udstemte det nye Loug af Finantsloven, og man havde i saa Henseende ventet et Forslag fra den høitæredede Indenrigsminister om at lade et saadant mindre Beløb blive staaende af de 6,000 Rd. — man ser jo, at den ærede Minister ikke er saa bange for at komme med Ændringsforslag i det sidste Dieblit, saa at han vel neppe af den Grund har kunnet lade sig stræmme fra at stille et saadant Ændringsforslag. Det er imidlertid ikke kommet, men jeg tror desuagtet at maatte fastholde Ændringsforslaget om, at disse 6,000 Rd. udgaa, idet Thinget ved at stemme derfor vilde give tilkjende, at man anser et saadant Beløb til Istandsættelse af dette Loug for at være urimeligt, medens man paa den anden Side ingenlunde vil negte, at en Udgift til Istandsættelsen af Louget maasse vil vise sig at være nødvendig, hvilken Udgift da selvfølgelig ogsaa vil kunne afholdes med behørig Regnskabsaflæggelse og Bestemmelse ved Statsrevisionen. Saaledes som Sagen foreligger, skjønner jeg ikke rettere end, at Thinget ikke har Andet at gjøre end at stemme for dette Ændringsforslag, idet jeg anmoder ærede Medlemmer om at gennemlæse den Veiledning, som Udvalget med Hensyn til dette

Spørgsmaal har givet dels i Anmærkningerne og dels i den bilagte Skrivelse. Naar den ærede Minister omtalte sit sidst indbragte Forslag som en Sag, der var et utvivlsomt Samfundsgode, saa har jeg ikke nogenstomhelst Bemyndigelse fra Udvalget til at udtale mig derom; kun saameget forekommer mig at være klart, at det er et Spørgsmaal af den Art, at det utvivlsomt kræver en nøiere Overveielse, inden Folkethinget gaar ind derpaa. Naar den ærede Minister sagde, at han havde henstillet det til Thingets Overveielse, spørger jeg Thinget, om det vil anerkjende, at det er at henstille til Overveielse, at Forslaget fremkommer 1/2 Time inden Mødets Begyndelse? Jeg kan ikke Andet end blive staaende paa det Standpunkt, at jeg, bortset fra selve Sagen paa Grund af Tidspunktet for Forslagets Fremkomst, maa tilraade Thinget at stemme imod det. Lad os saa ad Aare tage det under Overveielse og se, hvorledes man da vil stille sig til det.

Solm: Som almindelig Regel kan jeg give den ærede Ordfører Ret i, hvad han siger; men jeg tror, at der her maa gjøres en Undtagelse fra Reglen. Derfor Spørgsmaalet var, om dette Foretagende var rentabelt eller ikke, eller noget Saadant, kunde en Indvending som den, der er fremkommen fra den ærede Ordfører, være berettiget; men da her kun er Spørgsmaal om, hvorvidt Staten vil hjælpe til ved et Foretagende, hvortil vedkommende Egn yder et langt større Tilskud, ja, det Dobbelte af Statens Tilskud, synes det mig, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Sagen i og for sig er heldig eller ikke, ligger noget udenfor. Det vilde jo nemlig ramme Beboerne haardest, saafremt det maatte vise sig, at Planen ikke var heldig, og Spørgsmaalet for Folkethingets Bedkommende maa for Diebliffet være, om Staten vil hjælpe en Egn, som er meget uformuende. Saaledes forekommer det mig, at Spørgsmaalet her maa betragtes.

Indenrigsministeren (Tobiesen): Jeg vil tillade mig med et Par Ord at oplyse den ærede Ordfører om Sagens Stilling, med hvilken han iøvrigt ikke kan være ubekjendt. Da jeg forhandlede med det ærede Finantsudvalg om den Post, der om denne Sag var stillet som Ændringsforslag til 3die Behandling af Forslag til Finantslov for det kommende Aar, var det en Aftale mellem os, at, forsaavidt det ærede Udvalg ikke vilde støtte mit Forslag om et nyt Telegrafstoug til Langeland-Ørs-Nassagen, skulde det her foreliggende Forslag ikke stilles. Den ærede Ordfører udtalte sig igaar aldeles loyalt om denne Sag, idet han sagde: Jeg erkjender, at det er mindre rigtigt, at Forslaget kommer frem, naar Ministeren har bedet om at faae det udeladt, hvis man slutter sig til det andet Forslag; thi under Forhandlingerne med Udvalget gjorde jeg selvfølgelig opmærksom